

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/535/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120215425
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:6120215425.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast: Remedium Legal. s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: X/ A. I., R..XX.XX.XXXX, D. H. XX, T. R. D., X/ K. I., R.. XX.XX.XXXX, D. H. XX, T. R. D., zastúpení.: JUDr. Beáta Buhlová, advokátka so sídlom Poštová 12, Košice- Staré Mesto, v konaní o zaplatenie 57.817,55 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalobca je povinný nahradiť žalovaným 100% trov tohto konania s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu na Okresný súd Banská Bystrica, oddelenie upomínacieho konania dňa 15.01.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu 57.817,55 € spolu s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka dňa 30.07.2019 medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s. a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným 1/ dňa 12.12.2008 Úverovú zmluvu č. XXXXX-XXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške 1 800 000 Sk (59.749,05 Eur) za účelom kúpy bytu žalovanému 1/. žalovaný 1/ sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 358,93 Eur vždy k 15.dňu v kalendárnom mesiaci a zároveň platiť úroky, poplatky dohodnuté v Zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v Zmluve a vo VOP. Žalovaný 2/ je fyzická osoba, ktorá na základe Dohody o pristúpení k záväzku č. PK 12/115/2008 zo dňa 12.12.2008, uzatvorenou medzi postupcom a žalovaným 2/ pristúpila v zmysle ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. OZ ako pristupujúci dlžník k záväzku žalovaného 1/ vyplývajúceho zo Zmluvy. V Zmluve sa postupca a žalovaný dohodli, že postupca poskytne žalovanému úver za splnenia podmienky uzatvorenia Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Zálohom bola nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXXX v kat. území T., obec J.- západ, okres J. II, byt č.X na 2. p. vchod č. 2, bytového domu súpisné č. XXX, parc. č. XXX a XXX (ďalej len „nehuteľnosť“). Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca vyzval žalovaného 1/ a žalovaného 2 na zaplatenie dlžnej sumy z úveru výzvou zo dňa 21.03.2016. Nakoľko k úhrade nedošlo postupca využil svoje právo a Oznamením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 17.01.2017, vyhlásil celý úver dňom 15.01.2017 za splatný a vyzval žalovaných na bezodkladné zaplatenie celého úveru, ktorý ku dňu 16.01.2017 predstavoval sumu vo výške 45.354,09 Eur. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu vo výške 57.817,55 Eur a pozostávala z dlžnej istiny vo výške 38.979,86 Eur, z riadneho úroku vo výške 7.361,20 Eur, úroku z omeškania vo výške 11.476,49

Eur a z poplatkov vo výške 0 €. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa uhradili dlžnú sumu čiastočne a to v sume 900 Eur.

Na základe toho tamojší súd dňa 12.12.2020 pod sp.zn.: 11Up/103/2020 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 57.817,55 Eur s príslušenstvom.

Proti tomuto Platobnému rozkazu podali žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odpor. V odpore namietali, s odkazom na § 52 ods. 2 OZ je neplatnosť zmluvného dojednania predmetnej Úverovej zmluvy o režime Obchodného zákonníka, čo je podľa ich názoru zrejme z obsahu zmluvy, keď táto bola uzatvorená podľa ust. Obchodného zákonníka. Žalovaní ďalej namietali, že Úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a vzhľadom na uvedené a s poukazom na §11 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z. sú toho názoru, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní ďalej namietali, že žalobca v návrhu relevantne nepreukázal platnosť zosplatnenia úveru. Žalovaní vzniesli námietku premlčania celého práva a namietli aj tú skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal platné postúpenie pohľadávky voči žalovaným z právneho predchodcu poukazujúc na špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, obsiahnutú v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, následkom nedodržania ktorého je neplatnosť postúpenia pohľadávky banky v zmysle § 39 OZ a tým nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu na podanie takejto žaloby.

Spis bol tunajšiemu súdu postúpený dňa 24.07.2020.

2. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 04.05.2021, na ktoré sa dostavil na základe substitučnej plnej moci právny zástupca žalobcu. Na pojednávanie sa dostavili aj žalovaní a ich právny zástupca. Právny zástupca žalobcu uviedol, že majú zato, že návrh vo veci je dôvodný, pokiaľ ide o premlčanie majú zato, že úver nie je premlčaný, nakoľko za začiatok premlčacej lehoty považujú deň 18.1.2017. Pokiaľ ide o výzvu, resp. všetky výzvy určené zosplatnenie úveru majú zato, že tak bolo učené a to v zmysle predžalobnej upomienky z 21.3.2016, potom oznámenie o mimoriadnom zosplatnení a taktiež potom následne výzvou, ktorá bola v rámci podania doručená súdu dňa 4.5.2021, z obsahu ktorého aj z označenia ktorého vyplýva, že ide vlastne o oznámenie o začatí výkonu záložného práva podľa § 151 Občianskeho zákonníka, takže vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žiadajú rozhodnúť v zmysle žalobného petitu. Právny zástupca žalovaných v 1/ a 2/ rade má zato, že všetky podstatné skutočnosti uviedli v odpore k platobnému rozkazu vydaného súdom to znamená že vlastne za sporné považujú jednak uzatvorenie uvedeného úveru v zmysle Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka, namietajú účinné zosplatnenie, taktiež majú zato že uvedená zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch následkom čoho je podľa nich bezúročnosť a bezpoplatkovosť uvedeného úveru, taktiež majú zato, že sporná je aj konečná výška istiny úveru, taktiež namietajú duplicitné úročenie po zosplatnení, čiže nie len úrok z omeškania ale aj zmluvný úrok, ktorý podľa nich už veriteľovi nenáleží a taktiež opätovne vznášajú námietku premlčania vo vzťahu k úveru.

3. Z listinných dôkazov bol zistený tento skutkový stav:

Žalovaný 1/ ako dlžník uzavrel dňa 12.12.2008 s postupcom Úverovú zmluvu č. XXXXX-XXXXXX/XXXX. Žalovaná v 2/ rade na základe Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 12.12.2008 pristúpila v zmysle ust. § 533 Občianskeho zákonníka ako pristupujúci dlžník k záväzku žalovaného /. vyplývajúceho zo zmluvy. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru za účelom kúpy bytu žalovanému 1/. Zmluvou sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 358,93 Eur vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci a zároveň platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca vyzval žalovaného 1/ a žalovaného 2 na zaplatenie dlžnej sumy z úveru výzvou zo dňa 21.03.2016. Nakoľko k úhrade nedošlo postupca využil svoje právo a Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 17.01.2017, vyhlásil celý úver dňom 15.01.2017 za splatný a vyzval žalovaných na bezodkladné zaplatenie celého úveru, ktorý ku dňu 16.01.2017 predstavoval sumu vo výške 45.354,09 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi spoločnosťou Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 30.07.2019 postúpil postupca pohľadávku, ktorá je predmetom konania, na žalobcu. Pohľadávka žalobcu ku dňu

postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu vo výške 57.817,55 Eur a pozostávala z dlžnej istiny vo výške 38.979,86 Eur, z riadneho úroku vo výške 7.361,20 Eur, úroku z omeškania vo výške 11.476,49 Eur a z poplatkov vo výške 0 €. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa uhradil dlžnú sumu čiastočne a to v sume 900 Eur.

4. Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

5. Podľa ust. § 261 ods. 3 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí § 476 zmluvy o úvere § 497, zmluvy o kontrolnej činnosti §591, zasielateľskej zmluvy § 601, zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku § 638, zmluvy o tichom spoločenstve § 673, zmluvy o otvorení akreditívu § 682, zmluvy o inkase § 692, zmluvy o bankovom uložení veci § 700, zmluvy o bežnom účte § 708 a zmluvy o vkladovom účte §716.

6. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred nepriateľskými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ak aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. Pokiaľ ide o námietku žalobcov spočívajúcu v tej skutočnosti, že s odkazom na § 52 ods. 2 OZ je neplatné zmluvné dojednanie predmetnej Úverovej zmluvy o režime Obchodného zákonníka, čo je podľa ich názoru zrejmé z obsahu zmluvy, keď táto bola uzatvorená podľa ust. Obchodného zákonníka, súd zastáva názor, že z kogentného pravidla v ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka sa vymyká zmluva o úvere, uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku predstavuje lex specialis. Popri tejto špeciálnej norme poskytuje ochranu spotrebiteľom tiež inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách upravený v ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi ako tzv. typová zmluva je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu na základe uvedeného aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou ochrany práv spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka.

8. Žalovaní ďalej namietali, že Úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. A vzhľadom na uvedené a s poukazom na §11 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z.. sú toho názoru, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. K uvedenému súd uvádza, že úverová zmluva nespadá pod režim zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý navyše v čase uzavretia zmluvy ani neplatil. Tento právny predpis, resp. predpis, ktorý mu predchádzal sa netýkal hypotekárnych úverov, ktoré boli definované v zákone o bankách v § 68 č. zák. 483/2001 Z.z. Vzhľadom na to obranu, ktorou žalovaní majú za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, súd považuje za irelevantnú.

9. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

10. Podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania

so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa ust. § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania súd skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú sa zaviazal žalovaný splatiť v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko však žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. úver predčasne zosplatnil. Vo vzťahu k celému zosplatnenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v §101 Obč. zák., v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. Pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitiu práva podľa § 565 Obč. zák.), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplatneného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky, a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatnil dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškaní so zaplacením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Vychádzajúc z uvedeného by bolo nelogické a časovo paradoxné, pokiaľ by premlčacia doba začala vo vzťahu k zosplatnenému dlhu plynúť už dňom splatnosti nesplnenej splátky, ktorá bola splatná viac ako tri mesiace pred tým, ako mohlo dôjsť k zosplatneniu dlhu, teda premlčacia doba by začala plynúť o tri mesiace skôr, ako si veriteľ mohol uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zosplatneného dlhu na súde. V takom prípade by začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádzala právnou možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde a prakticky skrátilo zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba, ktorá má byť podľa § 101 Obč. zák. trojročná, by bola skrátená o tri mesiace). Takýto názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn.: 6Co/98/2019.

16. Vzhľadom k tomu, že k mimoriadnemu zosplatneniu došlo dňa 17.01.2017, súd sa ustálil, že k zosplatneniu úveru došlo pre splátku splatnú najneskôr 15.10.2016 (3 mesiace dozadu) čo vyplýva z výzvy pred mimoriadnou splatnosťou (čl. 14 spisu), premlčacia doba začala plynúť dňa 15.01.2017, t.j. uplynutím trojmesačnej lehoty odo dňa 15.10.2016, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie podľa ust. §§ 53 ods. 9, 565 v spojení s §§§ 100, 101, 103 Občianskeho zákonníka, a uplynula by 15.01.2020. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu na súd v Banskej Bystrici dňa 15.01.2020, súd konštatuje, že nárok žalobcu bol uplatnený včas a nie je premlčaný.

17. Podľa ustanovenia 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

18. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Aktívna vecná legitímácia je inštitút procesného práva, ktorým sa vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu a teda, že žalobcovi patrí uplatňované právo alebo ochrana oprávneného záujmu. (Mazák, J. a kol, Základy občianskeho procesného práva, Bratislava: Iura Edition 2009, str.104).

21. Čo sa týka námietky žalovaných, že žalobca v konaní nepreukázal platne postúpenie pohľadávky voči žalovaným, čo ma za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky banky v zmysle § 39 OZ a tým nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu na podanie takejto žaloby súd uvádza, že výzvou zo dňa 22.04.2021 (č.l.201spisu) bol žalobca vyzvaný na predloženie výzvy banky žalovaným v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, na základe ktorej bol žalovaný informovaný, že je v omeškaní vrátane dôkazu preukazujúceho zaslanie alebo doručenie tejto výzvy žalovanému. Zároveň dal súd žalobcovi do pozornosti, že nemá na mysli predžalobnú upomienku ani oznámenie o zosplatnení ani oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré sú súčasťou spisu. Žalobca na uvedenú výzvu súdu reagoval podaním doručeným súdu dňa 04.05.2021 z označenia ako aj z obsahu podania teda výzvy 09.03.2017 vyplýva, že ide o oznámenie o začatí výkonu záložného práva podľa § 151 Občianskeho zákonníka. Súd ma vzhľadom na uvedené za to, že nejde o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

22. Pokiaľ ide o preukázanie platného postúpenia pohľadávky voči žalovaným z právneho predchodcu, súd uvádza a poukazuje pritom na rozhodnutie prijaté Krajským súdom v Košiciach zo dňa 20. októbra 2020, sp. zn. 9CoCsp/6/2020. V § 92 ods. 8 ZoB sú ustanovené zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Týmto špeciálnymi zákonnými podmienkami sú: preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní, pričom je na žalobcovi preukázať tieto skutočnosti vrátane dôkazu preukazujúceho zaslanie alebo doručenie výzvy žalovanému bankou. V prípade, že neboli splnené podmienky podľa §92 ods. 8, vety prvej ZoB, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom (zákon o bankách), kedy postúpenie pohľadávky v zmysle §525 ods. 2 OZ je zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle §39 OZ.

23. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že vzhľadom na to, že žalobca neosvedčil svoju aktívnu vecnú legitímáciu, súd v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami žalobu v celom rozsahu zamietol.

24. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobu žalobcu zamietol, v konaní mali plný úspech žalovaní, ktorí si uplatnili trovy konania, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobcovi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).